

Crisi econòmica i fractura social a Catalunya

Arran de la crisi del 2008, Espanya ha patit moltíssimes retallades, fet que ha debilitat el model d'estat del benestar. Els dos pilars de l'estat del benestar, educació i sanitat, tot sovint han patit un procés de privatització i, en qualsevol cas, l'aportació dels pressupostos de l'estat a aquests dos àmbits ha disminuït considerablement. Això, sumat als nivells d'atur i a les baixades salarials, ha provocat un eixamplament de la desigualtat, fins al punt de poder parlar de fractura social.

La desigualtat ha anat creixent, així l'Índex Gini –índex que mesura la desigualtat en la societat- era de 0,7 abans de la crisi, però durant els últims darrers anys ha augmentat fins arribar el 0,87. La crisi també està provocant la progressiva desaparició de la classe mitjana i l'aparició del "nous pobres": persones que abans pertanyien a la classe mitjana però a causa la disminució o pèrdua salarial s'han vist empobrides.

La protecció social s'ha vist desbordada per la nova situació. La despesa pública tot sovint no prioritza la despesa social. En altres casos, com és el cas de Catalunya, tot i destinar percentualment més que la mitjana espanyola en despesa pública, la disminució d'ingressos ha fet que la despesa pública en nombres absoluts sigui significativament inferior als períodes anteriors a la crisi i que, per tant, tampoc doni a l'abast.

L'augment de la fractura social ha provocat que s'intensifiqui la feina dels serveis socials i és per això, que vaig voler saber, de primera mà, l'opinió d'un director d'un centre de serveis socials bàsics, a qui vaig entrevistar i qui m'ha ajudat a comprendre l'abast del tema.

Finalment, he elaborat propostes alternatives a partir de les conclusions extretes del treball, amb l'objectiu d'aconseguir disminuir la fractura social fins al punt de construir una societat i igualitària.

Anna Martí Torres
Tutora: Mercè Carulla